

ГОДИНА I.

СОФИЈА, 22 МАРТЪ 1923 ГОД.

ЦЕНА 2 ЛЕВА

28 APR. 23

БРОЙ 5. — 8

НЕЗАВИСИМА МАКЕДОНИЈА

ОРГАНЪ НА МАКЕДОНСКАТА ЕМИГРАЦИЈА

в-къ „НЕЗАВИСИМА МАКЕДОНИЈА“

Излиза седмично

АБОНАМЕНТЪ:

Годишно за България 100 лв.

„ „ Америка 2 долара.

„ „ остан. държ. 180 лв.

Полугодишенъ: 60 лв., 1 доларъ и 100 лева.

За обявления се плаща по 2 л. на кв. см.

Адресъ: Ред. „Нез. Македония“ — София.

ул. Стефанъ Караджа, 7.

СЛѢДЪ ОБЕДИНЕНИЕТО

Обединението на емиграцията стана въз основа на една обща идея и принципни положения, ясно изразени въ общия уставъ, който се възприе съ едиюдушие и аklamация отъ Събора. Сжщественитѣ принципни положения сж базата на обединението, защото тѣ сж резултатъ на новото врѣме, новитѣ условия, въ които е поставенъ македонския въпросъ и новитѣ обстоятелства, при които ще се води, за напрѣдъ, борбата за свободата и независимостта на Македония. На кратко казано, въ устава се опрѣдѣля общото гледище на емигрантитѣ, прѣдимно на интеллигенцията, която всѣкога по необходимостъ, съ енергия несъразмѣрна на нейната численостъ, участвува въ строежа на обществения животъ, когато послѣдния минава отъ една прѣживена отъ него фаза на своето развитие въ друга нова, която той — живота и самия народъ — иска да създаде съ надеждата, че ще се постигнатъ по добри резултати.

Отъ разискванията въ Събора стана ясно за всички, че въ срѣдитѣ на емиграцията, прѣдставена отъ по крайни и по умѣрени прѣдставители на всички течения, има лица или макаръ малки групировки, които по нѣкои въпроси, на гледъ второстепенни, иматъ свои мнѣния и схващания.

Но уставътъ, въ своята цѣлостъ може да служи като база, съ която всички сжществуващи до скоро течения и групировки всрѣдъ емиграцията могатъ заедно да работятъ, да сътрудничатъ, за постигането на крайната цѣль: въздигане Македония въ една отдѣлна политическа единица. Ето защо, нѣма значение, че нѣкое лице или групировка, отъ каквото и да е съсловие или политическа партия, има свое схващане. Важното бѣ да се намѣри обща база, да се види колективното желание и схващане на емиграцията изобщо, а това се установи отъ резолюциитѣ взети въ Събора, както и отъ приемането на новия уставъ.

Обаче, мнозина, членове на организацията, истински родолюбци и достойни синове на онеправдана и злочестна Македония, а сжщо тѣй и много доброжелатели и ярки защитници на македонската кауза, питатъ: обединението искрено ли е, ще бжде ли то трайно и пр,

Съ това сѣкашъ по инстинктъ схващатъ какви грамадни послѣдствия и пакости могатъ да се нанесатъ както на емиграцията изобщо, тѣй и на населението въ Македония въ случай че изникнатъ нови ежби, нови борби, особено сега, когато македонското население, особено българитѣ и турцитѣ сж поставени подъединъ жестокъ режимъ съ цѣль да се денационализиратъ или унищожатъ.

Цѣлата емиграция, безъ никакво изключение желаше, щото всичкитѣ сжществуващи недоразумения, различия, търкания между емигрантитѣ отъ всички течения и групировки, да се прѣкратятъ и да се тури край на всички вражди, самоизтрѣбления и излишно хабене енергия въ

продължение на повече отъ четвъртъ вѣкъ. Туй всеобщо желание се констатира отдавна, постигна се и се изрази и оформи отъ Обединителния Съборъ. Но, обединението за да бжде трайно, за да донесе всичкитѣ ползи за Македонцитѣ въ България и вън отъ нея, зависи прѣди всичко отъ Националния Комитетъ и още повече отъ самата емиграция, трезвата емиграция, вѣрна на своя завѣтенъ идеалъ, за който се дадохъ многобройни скжпи жертви, изхабиха се толкова много срѣдства-материални и духовни — употребиха се усилия прѣзъ всичкото врѣме на епическитѣ македонски борби!

Националния Комитетъ, въ който влизатъ наши сънародници, лица съ изпитанъ патриотизмъ, голѣма култура, житейска опитност, достатъчно популярни прѣдставители и изразители на желанията, схващанията и копнежитѣ на цѣлата емиграция, снабдени съ най-широки пълномощия, трѣбва да стои на своя постъ и съотвѣтната висота съ своя авторитетъ, отговарящъ на едно ржководно, управително тѣло. Въпрѣки трудноститѣ въ живота, въпрѣки ежедневния трудъ, лицата отъ Националния Комитетъ ще трѣбва да употребяватъ максимумъ усилия за да развиятъ една планомѣрна и системна дѣйностъ по всички направления въ кржга на своята компетентностъ, като зорко слѣдатъ и безпристрастно прѣцѣняватъ всички гледища, тежнениа и копнежи на емигрантитѣ въ най-отдалеченитѣ и затѣнтени заселени мѣста въ България. Едновременно съ това, по всички поставени конкретни въпроси, които почти често и редовно изпъкватъ, Националния Комитетъ, споредъ политическия моментъ и стеклитѣ се обстоятелства, трѣбва да опрѣдѣли и посочи на емиграцията своеврѣменно неговото гледище или пъкъ рѣшение. Послѣднитѣ сж задължителни за цѣлата емиграция. Само по тоя начинъ Националния Комитетъ ще може да изпълни възложената му задача, да оправдае довѣрието и да бжде полезенъ за македонската кауза и да защити интереситѣ на македонскитѣ емигранти-българитѣ. Емиграцията, организирана въ културно-просвѣтни или благотворителни дружества и братства автономна по отношение на своята благотворителностъ, ще трѣбва въ духа и смисълта на съвѣтитѣ и нарежданията на Комитета да засили своитѣ редове като се привлекатъ, организиратъ всичкитѣ македонски емигранти. Отъ провѣрката, която се направи въ Събора, указа се, че поради нѣкои причини и съображения, делегатитѣ прѣдставляваха едва 14000 организирани членове. Това число въ едно най-непродължително врѣме ще трѣбва да се утрои, а въ идущия Съборъ общото число на организиранитѣ пълнолѣтни членове, безъ разлика на полъ, трѣбва да бжде повече отъ 100-150,000 души. Туй е необходимо, защото прѣдстои ни дълга и упорита борба, за която трѣбва да развиемъ енергия, да развиемъ широка дѣйностъ за да се проявимъ и боримъ като организирани тѣла заедно съ останалитѣ наши съна-

родници, макаръ не тѣй многобройни както насъ, българитѣ, но обязательно организирани въ тѣла или организации. Само така ще можемъ като македонци да отстоимъ общата ни кауза прѣдъ всички, голѣми и малки фактори въ Европа и Америка, а особено прѣдъ общественото мнѣние въ свѣта. Всичкитѣ фактори отъ които зависи или ще зависи разрѣшението на нашия въпросъ ще ни оцѣнатъ защитатъ и ще погледнатъ по-сериозно, само като ни видатъ, че защитаваме македонската кауза общо, заедно, но добрѣ организирани въ национални, дисциплинирани организации или тѣла.

Македонската кауза морално прѣдъ общественото мнѣние въ цивилизования свѣтъ е спечелена. Зависи отъ насъ, емигрантитѣ, въ балкански държави, Европа и Америка какъ ще се проявимъ какъ ще се боримъ за да не изпуснемъ никой случай.

Населението въ Македония безъ разлика на вѣра и народностъ, полъ и възраст, какво може да направи и какъ ще се прояви въ борбата — това е негово работа и ще зависи отъ врѣмето и политическия моментъ, но едно е безспорно, а именно: колкото по-голѣмо единение, единомислие, колкото по-силно сж организирани, а слѣдв. и по-голѣма инициатива проявятъ македонскитѣ емигранти, прѣснати въ Европа и Америка, толкова и населението въ Македония, ще черпи куражъ, морално ще се засили въ борбата срѣщу чуждия насилнически режимъ, и, обратно, колкото по-голѣма дѣйностъ и упоритостъ въ борбата покаже македонското население, толкова и ние чувствуваме по голѣмо морално облекчение и черпимъ сили и куражъ въ борбата, която, нѣма съмнѣние рано или късно ще се увѣнчае съ успѣхъ. Прочее, тихо, но упорито, съ трудъ и братска любовъ, всички на работа!

П. П. Шатевъ.

— 0 —

Положението въ Македония

Една статия на „Обзоръ“

Хърватскиятъ в. „Обзоръ“ (7.III.) лише въ уводна статия: Нѣма сигурностъ за живота и имота на жителитѣ въ Македония. Тая земя само на книга има гражданско управление и конституционни права. Въ сжщностъ политическото положение е таково, че никой не е сигуренъ за живота си. Правителството и корумпираното чиновничество сж отговорни, за дѣто, слѣдъ четири години, положението въ Македония е по-лошо, отъ колкото прѣзъ врѣме на войната.

Нишката конференция не разглежда причинитѣ на това тежко положение въ Македония, а се занимава съ послѣдидитѣ.

Има сръбски шовинисти, които разправятъ, че трѣбва да се арестуватъ българскитѣ делегати въ Нишъ и да се държатъ затворници, до когато прѣстанатъ четнишкитѣ нападения. Обаче, забравя се, че ние не сме въ Тунгузия и че има едно международно право за екстериториалностъ на чуждитѣ дипломати; че една такъва постъпка би влошила международното ни положение; че това би накарало и официална България да се солидаризира съ македонцитѣ и да изнесе македонския въпросъ прѣдъ европейския форумъ. Шовинизмътъ не винаги е патриотизмъ. Ако можемъ съвсѣмъ да раздѣлимъ официална България отъ македонствуюцитѣ, а намъ ни се струва, че тѣ фактически сж разеди

Застрѣленитѣ въ гр. Скопје.

Петъръ Ацевъ и Арсо Иововъ. Въ срѣдата имъ ятакътъ на българскитѣ чети Андрей Тодоровъ, търговецъ въ Скопје и осъденъ на 20 годишенъ затворъ.

Скопје, 10 мартъ 1923 год.

Отзаранъ въ 6 часа, когато валѣше ужасенъ дждъ въ мѣрата на с. Вицбегово, до Скопје, бѣха застрѣлени двамата български комити Арсо Иововъ отъ с. Локвица, Порѣчка околия, и П. Ацевъ отъ с. Теово, Велешко, които бѣха осъдени на смъртъ на 26 януарий миналата година отъ скопския първостепененъ съдъ.

(в. „Политика“).